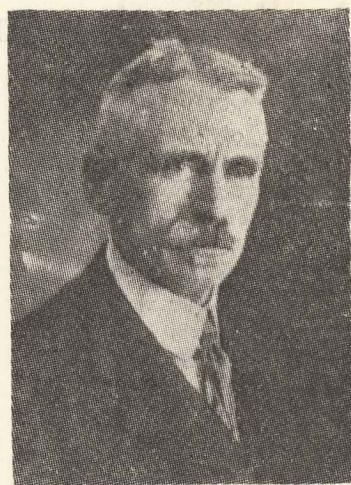

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ «ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ»

Αριθ. φύλλου 211

Αθήνα, Σεπτέμβριος 1980

GEORGE HORTON

1860 - 1942

Ποιητής, Συγγραφέας, Διπλωμάτης

«Η κατάρα της 'Ασίας»

του Τζώρτζ Χόρτον

Ο Σεπτέμβριος για μās τοὺς Σμυρνιούς, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλο τὸ Μικρασιατικὸ Ἑλληνισμὸ εἶναι ἓνας μῆνας φοβερῶν ἱστορικῶν δοκιμασιῶν.

Ο Τζώρτζ Χόρτον, Γεν. Πρόξενος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν στὴν Ἑγγὺς Ἀνατολή, ὑπῆρξε αὐτόπτης μάρτυρας τῆς «συστηματικῆς ἐξόντωσης τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τοὺς Μωαμεθανούς».

Ἀντὶ κύριου ἄρθρου, παραθέτουμε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ ἐξαίρετο βιβλίο του «Ἡ Κατάρα τῆς Ἀσίας» ποὺ μόλις μεταφράστηκε στὰ Ἑλληνικά, ἔχει ἤδη δοθεῖ πρὸς ἐκτύπωση καὶ σύντομα θὰ κυκλοφορήσει.

«Τὸ βράδυ τῆς 9ης Σεπτεμβρίου ἄρχισε ἡ λεηλασία καὶ ἡ σφαγή. Πυροβολισμοὶ ἀκούονταν ὅλη τὴ νύχτα σὲ διάφορα μέρη τῆς πόλεως καὶ τὸ ἄλλο πρωὶ Ἀμερικανοὶ ὑπῆκοοι ἐκ γενετῆς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἄρχισαν νὰ ἀναφέρουν ὅτι εἶχαν ἰδεῖ πτώματα πεταμένα χάμω στοὺς δρόμους, στὸ ἐσωτερικὸ τῆς πόλεως. Ὁ Νουρεδὶν Πασᾶς ὁ Τοῦρκος ἀρχιστράτηγος, ἐβγάλε μιά διαταγή, ὅτι ὁ καθένας ἔπρεπε νὰ βλέπει τὴ δουλειά του καὶ ὅτι θὰ ἐτηρεῖτο ἡ τάξη. Αὐτὸ προκάλεσε πρὸς στιγμή ἓνα αἰσθημα ἀσφαλείας ἀνάμεσα σὲ ὠρισμένα στοιχεῖα τοῦ μὴ Μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ, οὕτως ὥστε μερικὰ ἀπ' τὰ καταστήματα ποὺ εἶχαν κλείσει ξανάνοιζαν.

Ἡ ἐμπιστοσύνη ὅμως αὐτὴ δὲν διήρκεσε πολὺ, γιατί ἡ λεηλασία ἐπεκτάθηκε καὶ οἱ ἀγριότητες αὐξήθηκαν.

Στὴν ἀρχή, τοῦρκοι πολῖτες, κάτοικοι τῆς πόλεως ἦταν οἱ κυριώτεροι ποὺ βιαιοπραγοῦσαν. Ὁ ἴδιος εἶδα τέτοιους πολῖτες ὅπλισμένους μὲ τουφέκια ποὺ παρακολουθοῦσαν τὰ παράθυρα τῶν Χριστιανικῶν σπιτιῶν ἑτοιμοὶ νὰ πυροβολήσουν μόλις ἐμφανιζόταν κανένα κεφάλι. Αὐτὸ θύμιζε κυνηγούς ποὺ εἶχαν στήσει καρτέρι καὶ καρδοκοῦσαν γιὰ τὴ λεία τους. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἔκαμνε ἀλησμόνητη ἐντύπωση ἦταν ἡ ἔκφραση τῶν προσώπων τους. Αὐτὴ ἔδειχνε μιὰ ἐκσταση μίσους καὶ ἀγριότητος. Στὴν ἔκφραση αὐτὴ ὑπῆρχε καὶ μιὰ θρησκευτικὴ ἔξαρση, δὲν ἦταν ὅμως καθόλου ὁμορφη, ἦταν ἡ θρησκεία τῶν Δυνάμεων τοῦ Σκότους. Ἐβλεπε ἐπίσης κανεὶς ὅλη τὴ ματαιότητα τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου καὶ τῶν προσπαθειῶν προσηλυτισμοῦ. Ὑπῆρχε ἐκεῖ μιὰ πλήρη πεποίθηση, ὁ ἀπόλυτος θρίαμβος τῆς πλάνης καὶ τὸ δόγμα τοῦ σκοτωμοῦ καὶ τῆς ἀσπλαγχνίας. Ὑπῆρχε κάτι ἀπέραντα νοσηρὸ στὰ πελιδνὰ καὶ συσπασμένα ἐκεῖνα πρόσωπα, πάνω στὰ ὁποῖα φαινόταν νὰ λάμπει τὸ πελιδνὸ φῶς τῆς κολάσεως. Δὲ μπορούσε κανεὶς παρὰ νὰ αἰσθανθεῖ οἶκτο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους καὶ ὅταν ἀκόμα ἐσκότωναν. Ἡ σκέψη του πῆγαινε στὶς χαμένες ψυχές καὶ στὰ βασανιστήρια τῶν κολασμένων. Οἱ φονιάδες ἐκεῖνοι ἦταν δυστυχισμένοι».

(Συνέχεια στὴ σελίδα 4)

Οἱ φωτογραφίες μιλοῦν μόνες τους.
(Δωρεὰ τῆς Κας Μαίρης Σταυρίδου γιὰ τὸ Ἀρχεῖο μας)

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΜΙΚΡΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ

ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΦΛΩΡΟΥ

Καί τρίτο κατά σειρά έφέτος βιβλίο του έδωσε ο Παύλος Φλώρος, έργο στοχασμού και ένδοσκόπησεως, με τόν τίτλο «Σταθμοί - Στοχασμοί και άφορισμοί Δοκίμια», 104 σελίδες, με την εικόνα του «Στοχαστή» του Αύγουστου Ρουντέν στο έξωφύλλο του κομψού τόμου. Εύσυνείδητος δουλευτής του ύφους και της καλλιερημένης δημοτικής, ο Συμυρναίος μυθιστοριογράφος και ταξιδιογράφος εύνοητο είναι να υιοθετήσει, στην προμετωπίδα του τόμου, την ρήση του περίφημου Ταλλεϋράνδου, ύπουργού του Ναπολέοντα Α! : «Ό,τι είναι υπερβολικό, δέν λογαριάζεται». Καί πράγματι τó ύφος τών στοχασμών, άφορισμών και μικρών δοκιμίων είναι, θα έλεγε, πελεκημένο μέσα σέ γρανίτη. «Σταθμοί» είναι οί χρονολογημένες 1961 - 1980 φάσεις του ψυχισμού του συγγραφέα, ή πορεία των κατά κάποιον τρόπο προς όλοένα λαγαρότερη, άπείριτη μορφή. Δέν είναι ό,τι κοινώς ονομάζονται «γυνωμικά», οί στοχασμοί του Π. Φλώρου, παρά βιωμένες έμπνεύσεις τής στιγμής, ή έκφραση ψυχικών διαθέσεων που

προβάλλονται στή ροή του έξω κόσμου, τής Ιστορίας, τής κοινωνικής ζωής, αλλά και ή ίσαμε τά μύχια άντανάκλαση άτομικού και συλλογικού παρελθόντος και τής μοίρας, τής νοσταλγίας άγαπημένων που έχάθηκαν, τής νοσταλγίας τής πατρικής γής, όχι όλιγότερο και ή κριτική ένατένιση του παρόντος ελληνικού φαινομένου και του Νεοέλληνα ανθρώπου.

Τό κύριο, χαρακτηριστικό γνώρισμα τών «Σταθμών» είναι ο αϋθορημτισμός. Τίποτε τό σαφώς έμπρόθετο, σκόπιμο, ύπολογισμένο. Οί «Σταθμοί» είναι εικόνα παρηρησίας, έξομολόγησης, ένδοσκόπησης, λεπτή στάθμιση τής σχέσεως του έγώ προς τό «έμεις», «έσεις», «έκείνοι», προς τό πρωταρχικό άγνωστο, προς την άγνωστη, άδιανόητη άρχή.

Τούς άναγνώστες, τούς οικειωμένους με τό ίσαμε σήμερα πολυδιάστατο έργο του συγγραφέα και άνθρωπου Παύλου Φλώρου, θα τών έξαφάνισει όχι δυσάρεστα τό στό τέλος του βιβλίου αυτόβιογραφικό «Επίμετρο», πιστή εικόνα ανθρώπινης περιπέτειας τών ήμερών μας.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΗΣ ΙΩΣ ΣΟΥΛΙΩΤΗ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ

Βαρυά σήκωσε άγκυρα
τής συμφορής τό πλοίο
γέροι, γυναίκες και παιδιά
τό τραγικό φορτίο.
"Άνδρας άνάμεσα κανείς
κατάμαυρο τό πλοίο.
Μαύρα ήτανε τ' άρπουρα
μαύρα και τά κατάρτια
μαύρο τό δάκρυ που κυλά
άπ' τής καρδιάς τά βάθυα.
Μαύρα ήτανε τά πρόσωπα
άπ' τής φωτιάς τη κάπνα.
Στό μαύρο τό κατάστρωμα
σέρνονταν στοιβαγμένοι,
οί πρόσφυγες κατάχμα
με τη πνοή σβυσμένη.
Με δακρυσμένη τη ματιά
γυρνάνε άλλη μιá φορά
να δούνε γιά στερνή φορά
την άμοιρη Πατρίδα.
Τό μαύρο πλοίο μάκρυνε
τά κύματα μουγκρίζουν
και κλαίνε τ' άστρα άπό ψηλά
τό τραγικό φορτίο.

Ίώ Σουλιώτη

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΗΝ 58η ΕΠΕΤΕΙΟ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Όταν πρό μηνών, έντυπωσιασμένος άπό μιá επιτυχημένη έκπομπή τής ΕΡΤ, την «ΕΠΙΛΟΓΗ», που παρουσίασε τούς Μικρασιάτες Λόγιους κ. Έλένη Χαλκούση και Χρήστο Σαμουηλίδη, γιά τά βιβλία τους «ΠΟΛΗ, ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ» και «ΟΔΟΙ-ΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟΝ ΠΟΝΤΟ», έγραφα κάτι στόν δικό μας Τύπο, τόν Προσφυγικό, ένας έκλεκτός και έκλεκτικός στίς πνευματικές του προτιμήσεις συμπατριώτης μας, ο κ. Γεωργ. Γρηγοριάδης, με ... μάλωνε, με τρόπο, γιατί ισχυρίζομουν ότι ή Τηλεόραση, πολλές φορές, μάς παρουσιάζει θέματα άξιόπρόσεκτα.

Κι' όμως, έκ τών πραγμάτων άποδεικνύεται ότι ή Τηλεόραση μάς παρέχει πολλές φορές θέαμα και άκρόαμα πολύ καλό: Απóδειξη: ή έκπομπή «ΕΠΙΛΟΓΗ». Είναι μιá έκπομπή που ενημερώνει τούς ανθρώπους που άγαπούν τό καλό βιβλίο και μάς φέρνει σ' έπαφή με τούς δημιουργούς του Βιβλίου, τούς Συγγραφείς! Οί επιμελητές αυτής τής έκπομπής (που είναι και έκδότες του θαυμάσιου Λογοτεχνικού περιοδικού «ΔΙΑΒΑΣΩ») κ. Περ. Άθανασόπουλος και Γ. Γαλάντης, μαζί με τούς λοιπούς συνεργάτες τους κάνουν ό,τι μπορούν γιά νά «σταθεί».

Την Παρασκευή 5-9-80 άπολαύσαμε καί χαρήκαμε δικούς μας ανθρώθρους τού Πνεύματος, που μίλησαν και γιά τά έργα τους και γιά την ΜΙΚΡΑΣΙΑ γενικότερα, σάν κοιτίδα του άλλου ανθρώπου Έλληνισμού.

Ό Λόγος πρώτα δόθηκε στόν Ύμνωδό τής Ιωνίας, τό Συμυρναίο Ποιητή κ. Νίκο Τουντουτζάκη, που με σοβαρότητα και πειστικότητα εξιστόρησε, με λίγα λόγια, τό χρονικό τής Καταστροφής τής Σμύρνης, τής έγκαταστάσεως τών προσφύγων στή νέα τους Πατρίδα και άφηγήθηκε και κάτι συγκινητικό, προσωπικό, δικό του.

Άκολούθησε, σάν «σφήνα» μιá ανάλυση του Κριτικού Κώστα Παπαγεωργίου γιά την επίδραση τής Λογοτεχνίας μας άπό τη Μικρασιατική Καταστροφή και μετά δόθηκε ο λόγος στην παρά πολύ γνωστή μας και πολύ επιτυχημένη Λογοτέχνιδά μας κ. Ίφιγένεια Χρυσόχου, που μίλησε γιά την τρολογία της: «ΤΥΡΠΟΛΗΜΕΝΗ ΓΗ», ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ» και «ΞΕΡΡΙΖΩΜΕΝΗ ΓΕΝΙΑ». Αναλύοντας και εξηγώντας στό συζητητή της κ. Γ. Γαλάντη τι επέδωξε με την συγγραφή τούτων τών έργων της: "Ενα ξεφóρτωμα προσωπικών μαμάτων και έντυπώσεων άπό κείνη την άλυσμένητη γιά τόν Έλληνισμό τής "Ανατολής στιγμή: τό ξερίζωμα, την καταστροφή, έκπληρώντας έτσι ένα καθήκον, μιá άποστολή.

Θά τήν άκολουθήσει στή μικρή δόνη της τηλεόρασης ο γηραιός και σεβαστός μας Στρατής Δούκας,

που άπό τό κρεβάτι του πόνου και τής άνημποριάς του θά μάς διαβάσει με άνεση και κάποια συγκίνηση στή φωνή του σελίδες άπό τό «ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥ», τό έργο του, που τόν καθιέρωσε στά Γράμματά μας.

Καί ο κύκλος τών «φιλοξενούμενων» τής «ΕΠΙΛΟΓΗΣ» θά κλείσει με τόν επίσης γηραιό και σεβαστό μας κ. ΝίκοΜηλιώρη, τόν άκατάβλητο και άκαταπύνητο αυτό έρευνητή και μελετητή, αλλά και πρωωθητή τής Μικρασιατικής Ίδεας. Θά βρεί μάλιστα εύκαιρία, μιλώντας γιά τό έργο του, και ίδίως γιά τό «ΚΥΛΙΣΜΑ» του, νά μάς μεταδώσει την αίσιοδοξία του ότι τό θέμα δέν έξαντλήθηκε ακόμη και ότι υπάρχουν περιθώρια γιά νά γράψουν και άλλοι ακόμη, άδιαφόρος καταγωγής, γιάτί τό θέμα δέν θεωρείται «κλεισμένο». Βρίσκουμε σωστό και πετυχημένο τόν όρισμό του κ. Μηλιώρη, γιάτί πράγματι ή Μικρασιατική Καταστροφή και οί Άλυσιμόντες Πατρίδες, που μάς «χάρισε» αυτή ή Καταστροφή, ο ξεριζώμας, (που δέν ήταν τέτοιος γιά τούς Έλληνες τής Πόλης, μετά τό πάρασμό της άπό τούς Τούρκους, καθώς πολύ σωστά παρατήρησε ο κ. Ν. Τουντουτζάκης στην ίδια αυτή έκπομπή) είναι και θα παραμείνει πηγή έμπνευσης γιά τούς ανθρώπους τών Γραμμάτων μας.

Θά τό έπαναλάβω και πάλι: πρέπει νά χρωστάμε χάριτες στους δημιουργούς τής έκπομπής «ΕΠΙΛΟΓΗ», που γιά λίγο έστω, μάς κράτησαν «συμφορία» άγαπημένα μας πρόσωπα, όπως ο Ποιητής τής Ιωνίας κ. Τουντουτζάκης, όπως ή έργώδης και παραγωγική Λογοτέχνης μας κ. Ίφιγένεια Χρυσόχου, όπως ο άκαταπύνητος και πρωτοπορών στή διατήρηση τής Μικρασιατικής Ίδεας κ. Νίκος Μηλιώρης, όπως ο έκ τών κορυφαίων τών Νεοελληνικών μας Γραμμάτων Γερο - Πλάτανος κ. Στρατής Δούκας. Αυτοί όλοι, μαζί με την ζεστή φωνή του άείμνηστου ήθοποιού και Ποιητή Γκίκα Μπινιάρη, που άπάγγειλε στίχους άπό την «ΙΩΝΙΑ» του Ν. Τουντουτζάκη, έκαναν ένα μνημόσυνο 'Εθνικό και πανελλήνιο στην τραγική επέτειο τής 58ης χρονιάς άπό την Μεγάλη, την άπροσμέτρητη εκείνη Καταστροφή, που καταγράφτηκε πλέον στά «χαρτιά» μας με τό όνομα Μικρασιατική Καταστροφή!

Γιά ό,τι είπαν, γιά ό,τι άνάφεραν και γιά ό,τι πρότειναν στό πιεστικό χρονικά ήμίωρο τής Παρασκευής τής 5ης Σεπτεμβρίου 1980, έμείς τούς παρακολουθήσαμε και τούς άκούσαμε τούς στέλνουμε ένα μεγάλο εύχαριστώ, γιά τη συγκίνηση που μάς έδωσαν...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΛ. ΤΑΤΑΡΙΔΗΣ

ΑΜΑΛΘΕΙΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΟ 1858

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1899

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ
ΣΩΚΡ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ
Γ. Κ. ΥΠΕΡΙΔΗΣΗ ΕΛΛΗΝΙΣ
ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Ή έν 'Αθήναις λογία κυρία Εύγενία Ζωγράφου έδημοσίευσεν έν τώ «Νεολόγω» άρθρον περί τών συγχρόνων 'Ελληνίδων, έκ του άρθρου δέ τούτου άποσπώμεν τās έπομένας περικοπάς :

Έάν ρίψωμεν ήδη προς στιγμήν τό βλέμμα επί του βίου τής γυναικός ανά τούς παρελθόντας αιώνας θα ίδωμεν ότι διήλθεν αυτή αυτούς υπό έντελώς διαφόρους φάσεις. Διότι κατά την αρχαιότητα ξετιμάτο πολύ ή γυνή και μόνον έν 'Αττική και παρά τοις Ίωσιν ένίθετο εις κατωτέραν του άνδρός βαθμίδα. Πώς δέ συνέβαινε τούτο εις αυτάς τās 'Αθήνας έκει άκριβώς εις τών τεχνών και έπιστημών την έδραν, δέν είναι δύσκολον νά έξακριβωθί. Τούτο κατά τόν Φάλας ήτο τό αποτέλεσμα του δημοκρατικού βίου τών Έλλήνων, τόν όποιον πρώτοι οί Ίωνες ένεκολπώθησαν. Ή άτομική Έλευθερία κατά τόν Γερμανόν συγγραφέα ώφέλησε τόν άνδρα, άλλ' ουχί και την γυναίκα. Διότι άσχολούμενος αυτός περί τά δημόσια, άπεξενούτο όσημέραι του οίκου του εις τόν όποιον έμενε πλέον ή γυνή μόνη και παρημελημένη. Ή διαρκής λοιπόν αυτή εις τόν οίκον έμμονή κατέστη έξις εις την γυναίκα. Καί ή έξις αυτή τόσο ένέδρασαν επί τών ήθών, ώστε μετ' όλίγον κατήντησε νά κατακρίνεται αύστηρώς πása τής γυναικός έξοδος, όταν δέν είχαν άφορμήν έξαιρημένην περίστασιν, όποία ήτο ή συμμετοχή της εις τās έθνικάς έορτάς. Κατά την λοιπήν όμως Έλλάδα ή θέσις τής γυναικός ήτο έξέχουσα.

Μάτην άπό αίωνων ο Άπόστολος Παύλος έβροντοφύνησεν τό «ούκ έστι δουλος, ούκ έστι έν άρρην ή θήλυ», μάτην ακόμη προσεπάθησεν νά καταρρίψη τά τών αρχαίων οίτινες παρεδέχοντο «κυρίους και δούλους έκ φύσεως και γενετής». Ή γυνή ήτο πλέον δούλη, δούλη την όποιαν εις μεταγενεστέρας μάλιστα έποχάς αί οικουμενικά σύνοδοι έβίσταζον και ως άνθρωπον ακόμη ν' άναγνωρίσωσι.

Βαθμίδον όμως αί ιδέαι αύται ήρχισαν νά φαίνονται υπέρ τό δέον αύστηραι και ό κλονισμός, τόν όποιον επέφερε βροδύτερον ή Γαλλική των άκούσαμε τούς στέλνουμε ένα μεγάλο εύχαριστώ, γιά τη συγκίνηση που μάς έδωσαν...

ΠΛΗΜΜΥΡΑ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ή βροχή, ή όποία περί την 4ην μ.μ.χθές έδρόσισεν επί τινα λεπτά τής ώρας τās 'Αθήνας, διά τά περίχωρα και ίδίως διά την Κολοκυνθούν απέβη καταστρεπτική. Διότι ο ποταμός Κηφισός, πλημμυρήσας έκ τών ύδάτων τής βροχής, ή όποία ραγδαία έπεσεν εις τό Τατόιον και προς τό μέρος του Πάρνηθος, παρέσυρε γεφύρας και κατέστρεψεν άμπελώνας, άπέκλεισεν οικίας και μετέβαλε τέ τερπνόν πρόσαιον εις λίμνην άπέραντον.

Ή ειδησις άνηγγέθη περί την 4 1/2 μ. μ. εις την διεύθυνσιν τής άστυνομίας παρά του σταθμάρχου Κολοκυνθούς ύπενωμοστάρχου Φοντάνα όστις άνήγγειλε τό γεγονός ως έξης: «Ό Κηφισός έπλημμύρυσεν. Είμεθα άποκλεισμένοι πανταχόθεν. Κανείς δέν δύναται νά προίδη τās συνεπείας».

Άμέσως ή διεύθυνσις τής άστυνομίας συνεννοήθη μετά του πυρασβετικού λόχου και του μηχανικού σώματος προς άποστολήν αύτίας και άποσπάσματος πυροσβεστών και σκαπανέων.

Χθές εις την Κολοκυνθούν ένεκα του επικρατούντος καλού καιρού είχεν έκέρσαι πολλός κόσμος. Πολλοί δέ οίκογένειαι είχαν μεταβή ένωρίς και διεσκέδαζον εις τά περιβόλια και τά μπακάλικά τής Κολοκυνθούς.

Όλος αύτός ο κόσμος εύθς ως έπήλθεν ή πλημμύρα κατελήφθη υπό πανικού και όπου φύγει-φύγει. Προτροπάδην όλοι ήρχισαν νά φεύγουν.

Πολλοί έσπευσαν και κατέκλυσαν τά άναχωρούντα τράμ. Άλλοι δέ επιβάντες άμαξών, σουστών, κάρων, ίππων, όνων και όλων τών μεταγωγικών ύποζυγίων έπήλθον έκ του τόπου τής καταστροφής.

αυτά με τόν άνδρα δικαιοώματα, άνεκραξαν πάντες.

Και έκτοτε άνήρ και γυνή εις ίσην τίθενται την μοίραν, με τόν αυτόν νοούν, τά αυτά έλαττώματα, τά αυτά προτερήματα, τās αύτάς κακάς άρετάς.

ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ
ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ποιον τό άποτέλεσμα τών δημοτικών εκλογών ουδείς δύναται άπό τούδε νά προείπη. Άν πιστεύση τις τό «'Αστυ» και την «'Ακρόπολιν» ο κ. Μερκούρης θα έξέλθη έκ τών καλών με μείσστην πλειοψηφίαν, άν δέ πάλιν τόν «Νεολόγον» ο κ. Μερκούρης θα ταφή υπό λόφον μαύρων ψήφων και θα ύπερτερήση πάλλεντος ο κ. Καλλιφρονός. Τis εύρίσκειται όμως έν τή άληθεία θά καταδείξη ή προσεχής κυριακή.

Χθές ήκούσθη αδόμενον τό κατωτέρω εκλογικόν άσμα κατά τόν ήχον τής «Λύρας του Γέρο Νικόλα»:

Κρατώντας άπ' τό χέρι τό παιδί
τους
και μία κάλπη πάνω 'ς τό ραβδί
τους
οί Άττικάρχαι βγήκαν μιá φορά
ψήφους γηρεύοντας 'ς την άγορά!
Περάσανε στενά, πλατείes, δρόμους
έμπηκαν κ' εις αύτάς τās ύπονόμους,
χωριά και συνοικίες περπατούν,
ψήφους ζητούν, του κάκου τους
ζητούν!
Και τρέχουν και γυρίζουν νύχτα-μέρα
παντού μαυρίλα βρίσκουν πέρα
και μέλουν με την κάλπη άδειαν
σαν κάλπηδες τής Άττικής τρανός.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ
ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ

Ή Α.Ε. ο κ. Μαυροκορδάτος δι' έκθέσεώς του άνήγγειλαν εις 'Αθήνας την υπό τής Α.Μ. του Σουλτάνου διαταχθείσαν άποφυλάκισιν τριών Έλλήνων καταδικών. Οί άποφυλακισθέντες ως έγράψαμεν ήδη, ονομάζονται Ι. Ίωαννίδης, Γουλιέλμος Γκίζης και Άλέξης. Έκ τούτων ο πρώτος κ. Ίωαννίδης ήτο ύπάλληλος τών σιδηροδρόμων έν Θεσσαλονίκη και ήβηλινε νά ρίψη έκτός τών βαγονίων τό μέγα τοπομαχικόν πυροβόλον τό όποιον έκυριεύθη υπό του όθωμανικού στρατού κατά τόν πόλεμον. Πάντες αύτοι είχαν καταδικασθί εις Ισόβια δεσμά, καθόσον και οί δύο άλλοι κατηγορήσαν επί κατάσκοπεία κατά τόν πόλεμον.

Η ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Είς άγγλος ιατρός φρονεί ότι θα έλθη ήμέρα κατά την όποιαν όλοι οί άνθρωποι θα ζούν 100 έτη. Αυτό τό θαύμα, λέγει, θα τό κατορθώσουν οί όροι τής υγιεινής, οί όποιοι καθημερινώς βελτιούνται, ή παιδεία και αί καταπληκτικά πρόοδοι τής χειρουργικής και τής ιατρικής. Εις την παράτασιν τής ζωής του ανθρώπου θα συντελέση έκτός τούτων και ή άνακάλυψις έν τώ μέλλοντι διαφόρων προληπτικών μέσων κατά τών όποιων δέν ύπάρχει τώρα καμία θεραπεία.

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΥΨΝΙΑΣ

Νέος τρόπος προς καταπολέμησης τής αύπνίας. Πολύ καλόν μέσον διά νά κοιμηθί τις πάσχων άπό αύπνίαν είναι τό νά φαντάζεται άλλον τινά κοιμώμενον. Ένθυμήσου τινά γνωρίμόν σου και φαντάσου ότι τόν βλέπεις νά κοιμάται, ότι άκούεις τό ροχαλισμό του. Τούτο ενεργεί ως έπωδή, ως φίλτρον μαγικόν. «Τό φαντάζεσθαι τινά ως κοιμώμενον, λέγει διάσημός τις ψυχολόγος, είναι ισχυρά αύθυποβολή ύπνου, επενεργούσα παρ' έμοι εις πέντε λεπτά, εάν τό ίνδαλμα μένη ζωήρουν έν τή φαντασία και άδιατάρακτον».

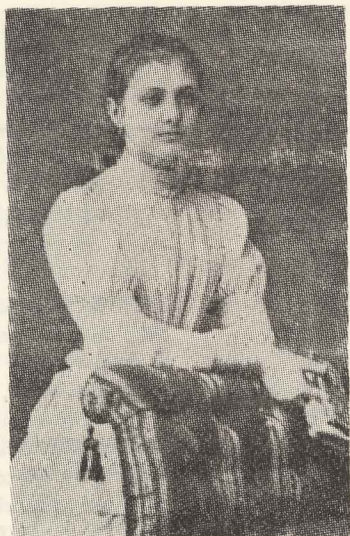
ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ
ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝ

Ός γνωστόν, έν τών γυμνασμάτων του Γυμν. Κύκλου είναι και ή σκοποβολή κατά περιστέρων, ήτις διενεργείται καθ' έκαστον έτος έν τή περιοχή τών Λουτρών τής Άρτέμιδος, άλλ' έν Εύρώπη ή φιλανθρωπία άντικατέστησε τās ζωσας περιστέρας διά τεχνητών τοιούτων, ως δέν νυν γράφει γαλλική συνάδελφος, ο πρόεδρος του Κύκλου τούτου κ. Γικφραί, επανελθόν έκ Εύρώπης, έκόμισε μεθ' έαυτού χιλιάδας τοιούτων τεχνητών περιστέρων, κατασκευασμένων έξ άργίλλου, ως και τό άναγκαίον μηχανήμα προς έσφενδύσιν αύτών.

Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Τζ. Χόρτον

«Ἡ κατάρα τῆς Ἀσίας»

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 1)

Αἰκατερίνη Σακοπούλου-Χόρτον

Ἡ σύντροφος τῆς ζωῆς του. Κόρη τοῦ Νικολάου Σακοπούλου, Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Σμυρναίας Οὐρανίας Ἡλιάδη

«Ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος ἦλθε στὸ Προξενεῖο λίγο πρὶν ἀπ' τὸ θάνατό του μαζί με τὸν Ἀρμένιο Ἀρχιεπίσκοπο. Ὁ Χρυσόστομος φοροῦσε μαῦρα ράσα. Τὸ πρόσωπό του ἦταν ὠχρό. Ἦταν ἡ τελευταία φορὰ πού εἶδα τὸ σεβάσμιο καὶ εὐγλωττο αὐτὸν ἄνδρα ζωντανό. Ἦταν σταθερὸς φίλος τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν Ἀμερικανικῶν Ἰδρυμάτων καὶ χρησιμοποιοῦσε ὅλη του τὴν ἐπιρροή μαζί με τὴν Κυβέρνηση καὶ τὸν κλήρο χάριν τῆς ἐνισχύσεως τῶν σχολείων μας, τῆς Υ.Π.Ε.Α καὶ τῆς Υ.Μ.Ε.Α. μας. Ἀμφιβάλλω ἂν ὑπάρχει κανεὶς ἀπ' τὰ μέλη τῶν Ἱεραποστολῶν μας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων μας πού θὰ ἐμφισβητοῦσε αὐτὴ τὴ βεβαίωσή μου. Ἐπισκεπτόταν ὅλα αὐτὰ τὰ ἰδρύματα καὶ συχνὰ μιλοῦσε στὰ μέλη τους.

Ἔτσι πού καθόταν ἐκεῖ δὲ μέσα στὸ Προξενικὸ γραφεῖο, ἡ σκιά τοῦ θανάτου του πού πλησίαζε σκέπαζε τὸ πρόσωπό του. Μερικοὶ ἀπ' ὅσους διαβάζουν τίς γραμμές αὐτές—πολὺ λίγοι ἴσως—θὰ καταλάβουν τί ἐννοῶ. Δυὸ φορὲς τουλάχιστο στὴ ζωὴ μου ἔχω ἰδεῖ τὴ σκιά αὐτῆς ἐπάνω σὲ ἀνθρώπινο πρόσωπο καὶ ἤξερα πὼς ὁ ἀνθρώπος ἐπρόκειτο νὰ πεθάνει γρήγορα.

Ὁ Σεβασμιώτατος Χρυσόστομος ἐπιθυμοῦσε τὴν ἔνωση τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν με κοινὲς προσπάθειες στὸ Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν καλύτερη ἐκπαίδευση τοῦ κλήρου στὴν Ἀνατολή. Οὔτε ὁ ἴδιος, οὔτε καὶ ὁ Ἀρμένιος ἐπίσκοπος μοῦ εἶπαν τίποτε γιὰ τὸν κίνδυνό τῆς διχῆς των ζωῆς, ἀλλὰ με ρώτησαν ἂν θὰ ἦταν δυνατό νὰ γίνῃ τίποτε γιὰ τὴ σωτηρία τῶν κατοίκων τῆς Σμύρνης.

Οἱ διηγήσεις ποικίλλουν σχετικὰ με τὸν τρόπο πού πέθανε ὁ Χρυσόστομος, ἀλλὰ εἶναι πρόδηλη ἡ πιθανότης ὅτι τὸν βρῆκε ὁ θάνατος στὰ χέρια τοῦ Ὁθωμανικοῦ ὄχλου. Ἐνὰς Τοῦρκος ἀξιωματικὸς πῆγε μαζί με δυὸ στρατιῶτες στὰ γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως καὶ τὸν ὠδήγησε στὸ Νουρεδὶν Πασά, τὸν Τοῦρκο Ἀρχιστράτηγο, ὁ ὁποῖος, ὅπως λέγουν, εἶχε υἱοθετήσῃ τὴ μεσαιωνικὴ ἰδέα νὰ παραδῶσῃ τὸ Μητροπολίτη στὸ φανατικό ὄχλο γιὰ νὰ τὸν κάμῃ ὅτι ἤθελε. Δὲν ὑπάρχουν ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις τῆς ὀρθότητος αὐτῆς τῆς διαπιστώ-

σεως, εἶναι ὅμως βέβαιο, ὅτι ὁ Μητροπολίτης θανατώθηκε ἀπ' τὸν ὄχλο. Ἐβαιοπράγησαν ἐπάνω του, τοῦ ξεριζώσαν τὴ γενειάδα του, τὸν ἐχτύπησαν με ρόπαλα καὶ με μαχαίριες, ὥσπου πέθανε καὶ ὕστερα τὸν ἔσυραν σβαρνίζοντάς τον ἐπάνω στοὺς δρόμους».

«Ὁλόκληρη ἡ πόλις ἦταν ἐντελῶς κάτω ἀπὸ στρατιωτικὸ ἔλεγχο ἀπ' τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου καὶ οἱ φωτιὲς πού κατέστρεψαν τελικὰ τὴν πόλη, ἄρχισαν τὴν Τετάρτη. Οἱ Τοῦρκοι ἄτακτοι, Τσέτες καὶ τακτικοὶ στρατιῶτες ἢ καὶ μαζί, ἔκαψαν τὴν πόλη γιὰ νὰ ξεφορτωθοῦν τοὺς νεκρούς, ἀφοῦ ἐτελείωσαν τὴ λεηλασία τους».

Ἡ κυρία πού ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ δὲν εἶναι οὔτε Ἑλληνίδα οὔτε Ἀρμένισσα καὶ εἶναι πρόσωπο ὑψίστης ὑπολήψεως».

Ἡ τελευταία θέα τῆς δύσμοιρης πόλεως τὴ χαρὰν ἡ ἐκείνη ἦταν τεράστια σύννεφα πού ὁλοένα μεγάλωναν καὶ κατέβαιναν πρὸς τὸ λιμένα, μιὰ στενὴ λωρίδα παραλίας κατελημμένη ἀπὸ μιὰ μεγάλη μάζα ἀνθρώπων—ἐνα πλῆθος πού ὁλοένα μεγάλωνε, ἔχοντας πίσω του τὴ φωτιά καὶ μπροστά του τὴ θάλασσα, καὶ ἕνας, ἰσχυρότατος στόλος διασυμμαχικῶν πολεμικῶν πλοίων, ἀνάμεσα στὰ ὅποια ὑπῆρχαν δυὸ Ἀμερικάνικα ἀντιτορπιλικὰ ἀγκυροβολημένα σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπ' τὴν προκυμαία πού παρακολουθοῦσαν.

Τὴ στιγμὴ πού τὸ ἀντιτορπιλικὸ ἀπομακρυνόταν ἀπ' τὴν τρομερὴ σκηνὴ καὶ ἐρχόταν τὸ σκοτάδι, οἱ φλόγες πού τώρα λυσομανοῦσαν ἐπάνω σὲ μιὰ ἐκτεταμένη περιοχὴ τῆς πόλεως, δυνάμουναι διαρκῶς σὲ λαμπρότητα παρουσιάζοντας μιὰ σκηνὴ ἀπαίσιος, καὶ τρομερῆς μεγαλοπρέπειας. Ἱστορικοὶ καὶ ἀρχαιολόγοι ἐδήλωσαν ὅτι δὲν γνωρίζουν παρὰ μόνον ἕνα γεγονός στὰ χρονικά τοῦ κόσμου πού θὰ μπορούσε νὰ συγκριθεῖ ὡς πρὸς τὴν ἀγριότητα, τὴν ἔκταση καὶ ὡς πρὸς ὅλα τὰ στοιχεῖα φρίκης, σκληρότητας καὶ ἀνθρώπινου πόνου πρὸς τὴν καταστροφὴ τῆς Σμύρνης καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀπ' τοὺς Τοῦρκους, κι' αὐτὸ ἦταν ἡ καταστροφὴ τῆς Καρχηδόνας ἀπ' τοὺς Ρωμαίους.

Πραγματικὰ στὴ Σμύρνη, τίποτε δὲν ἔλειπε σχετικὰ με τὴ θηριωδία, τὴν ἀκολασία, τὴν σκληρότητα καὶ ὅλη τὴ μανία τοῦ ἀνθρώπινου πάθους, τὸ ὁποῖο ἐξ αἰτίας τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀναπτύξεώς του κατεβάζει τὸ ἀνθρώπινο γένος σὲ ἐπίπεδο χαμηλότερο κι' ἀπὸ τὸ πιὸ σκληρότερο καὶ φρικτότερο ἐπίπεδο τοῦ κτήνους. Γιατὶ καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ διαβολικοῦ αὐτοῦ δράματος οἱ Τοῦρκοι λήστευαν καὶ βιάζαν. Ἀκόμα καὶ ὁ βιασμός μπορεῖ νὰ κατανοηθεῖ σὰν ἕνα ὁρμέφυτο τῆς φύσεως, ἀκαταγώνιστο ἴσως, ὅταν τὰ πάθη ἐξαπλώνονται ἄγρια μέσα σὲ ἕνα λαὸ χαμηλῆς νοοτροπίας καὶ κατώτερου πολιτισμοῦ, ἀλλὰ ὁ ἐπανειλημμένος βιασμός γυναικῶν καὶ κοριτσιῶν δὲν ἔμπορεῖ ν' ἀποδοθεῖ οὔτε σὲ θρησκευτικὴ μανία, οὔτε σὲ κτηνώδη πάθος. Ἐνὰ ἀπ' τὰ δυνατότερα συναισθήματα πού πῆρα μαζί μου ἀπ' τὴ Σμύρνη ἦταν τὸ συναίσθημα τῆς ντροπῆς, γιὰτὶ ἀνῆκα στὸ ἀνθρώπινο γένος».

ΑΠΟΦΑΣΗ Δ. Σ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ

Ἡ σύμβουλός μας, κ. Μαρία Καραντζοπούλου, ἐπεύθυνη ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θεμάτων, ἀνέβαλε καὶ τὸ συντονισμό τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ 17ου τόμου τῶν Μικρασιατικῶν Χρονικῶν.

58^η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Τρισάγιο τῆς Ἐνώσεως Σμυρναίων στὸ μνημεῖο τῶν θυμάτων Μικρασίας - Πόντου - Θράκης.

Τὴν Κυριακὴ 14 Σεπτεμβρίου ἡ «Ἐνωσις Σμυρναίων», ὅπως κάθε χρόνο, ὀργάνωσε συγκέντρωση τῶν μελῶν της, εἰς τὸν ὕψιστον τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν χώρο, ὅπου βρίσκεται ὁ βωμὸς τῆς θυσίας καὶ ὁ Ἀνδριὰς τοῦ ἀειμνήστου Ἐθνομάρτυρος Χρυσόστομου Σμύρνης. Οἱ συγκεντρωθέντες τίμησαν τὴ μνήμη τῶν ἀδίκως σφαγιασθέντων καὶ ἐκτελεσθέντων κατὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Σμύρνης καὶ ἐν γένει τῆς Μ. Ἀσίας τὸν Αὐγούστο τοῦ 1922. Παρέστησαν πολλοὶ πιστοὶ τῆς Μικρασιατικῆς Ἰδέας καὶ ἐκπρόσωποι Σωματείων.

Τὸ Τρισάγιο ἀνέπεμψε ὁ ἄλλοτε Πρόεδρος τῶν Καπαδόκων πατέρας Θεόδωρος Θεοδορίδης. Τὸ ἀπέρητο δάφνιο στεφάνι κατέθεσε ὁ Ἀντιπρόεδρος μας κ. Μιχαὴλ Καλλιγέρης (ὁ Πρόεδρος μας ἦταν ἐκτός Ἀθηνῶν).

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤ/ΔΡΟΥ ΜΑΣ Κ. ΜΙΧ. ΚΑΛΙΓΕΡΗ

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Συγκεντρώθημεν σήμερα εἰς τὸν Ἱερὸν αὐτὸν χώρον, τὸν τόσον ἀπέρητον ἀλλὰ τόσον ὕψηλόν εἰς νόημα καὶ ἡθικὸν μεγαλεῖον, τὸν βωμὸν αὐτὸν τῆς Πατρίδος, τὸν βωμὸν τῆς υπερτάτης θυσίας, τόσον καὶ τόσον γνωστῶν μας καὶ ἀγνωστων, συγγενῶν μας καὶ φίλων, προκρίτων καὶ ἀπλῶν ἀνθρώπων, γενόντων καὶ νεπτῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, διδασκάλων μας καὶ Ἱερῶν, Μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ διακόνων καὶ με κορυφαῖον τὸν ἐθελοντὴν πρὸς τὴν μαρτυρικὴν θυσίαν τὸν Ἐθνομάρτυρα Χρυσόστομον Σμύρνης. Συμπληροῦνται αὐτὲς τίς ἡμέρες 58 ὁλόκληρα χρόνια ἀπὸ τὴν θυσία των καὶ ἐμεῖς, ἡ Ἐνωσις Σμυρναίων, πιστοὶ στὸ ἱερὸν καθήκον μας ἤλθαμεν ἐδῶ γιὰ νὰ ἐκδηλώσωμεν ἄλλη μίαν φορὰ τὴν ἀγάπην μας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς βεβαιώσωμεν ὅτι δὲν τοὺς ἐλησμόνησαμεν.

Στῶμεν εὐλαβῶς ἀγαπητοὶ φίλοι. Αἱ ἄγιοι ψυχὰι των ἀσφαλῶς περιίπτανται αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὸ Ἅγιον αὐτὸν τόπον. Μᾶς παρακολουθοῦν, μᾶς ἐνισχύουν, μᾶς ἐμπνέουν, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐπιτάσσουν νὰ παραμεινώμε ἀκάματοι συνεχισται τοῦ ἔργου τους, νὰ διαφυλάξωμε τὴ μνήμην τους καὶ τὴ μνήμην τῆς ἀγαπημένης ἰδιαιτέρας Πατρίδος μας. Νὰ διακηρύσωμε πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις, τί ἦταν αὐτὴ ἡ Πατρίδα, τί εἶναι, τί τῆς πρέτει. Νὰ μεταλαμπαδεψώμε τὸ πνεῦμα αὐτὸ σὲ γενεὰς γενεῶν ἀσβεστο, ὡς πού νὰ ἐρθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ πού κάποια ἀπὸ τίς γενεὲς αὐτές—ἡ εὐλογημένη Γενεὰ—πού τὴν ἔχει ὀρίσει ἀσφαλῶς ἡ Θεία Πρόνοια, θὰ ξαναγυρίσει σ'

στόλου τῶν Ἑθνῶν, πού τὸ μόνον των ἀμάρτημα ἦτο ὅτι ἦσαν Ἕλληνες πού ἐγεννήθησαν καὶ ἐμεγάλωσαν, ἤμασαν, διέτρεψαν στὴ Σμύρνη, στὴν Ἰωνία, στὴν Μ. Ἀσίαν καὶ τὸν Πόντον καὶ πού ὄνειρεύτηκαν καὶ ἐπόθησαν με ὅλη τὴ δύναμιν τῆς ψυχῆς τους τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς τῆς γῆς πού ἀπὸ χιλιάδες χρόνια ἦταν Ἑλληνικὴ καὶ πού ἀπὸ αὐτὴ ἐξεπήδησε τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας, τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ πού εἶναι πανανθρώπινος.

Αὐτὴ τὴ γῆ ἐπότισαν με τὸ τιμὸν αἷμα τους καὶ αὐτὴ ἀγκάλιασε καὶ φυλάει στοργικὰ τὰ ἱερὰ ὅσα τους.

Τὴν μνήμην αὐτῶν τῶν ἁγίων ψυχῶν ἤλθαμε σήμερα νὰ τιμήσωμεν εὐλαβικοὶ καὶ εὐγνώμονες προσκυνῶντες τῆς υπερτάτης θυσίας των.

Στῶμεν εὐλαβῶς ἀγαπητοὶ φίλοι. Αἱ ἄγιοι ψυχὰι των ἀσφαλῶς περιίπτανται αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὸ Ἅγιον αὐτὸν τόπον. Μᾶς παρακολουθοῦν, μᾶς ἐνισχύουν, μᾶς ἐμπνέουν, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐπιτάσσουν νὰ παραμεινώμε ἀκάματοι συνεχισται τοῦ ἔργου τους, νὰ διαφυλάξωμε τὴ μνήμην τους καὶ τὴ μνήμην τῆς ἀγαπημένης ἰδιαιτέρας Πατρίδος μας. Νὰ διακηρύσωμε πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις, τί ἦταν αὐτὴ ἡ Πατρίδα, τί εἶναι, τί τῆς πρέτει. Νὰ μεταλαμπαδεψώμε τὸ πνεῦμα αὐτὸ σὲ γενεὰς γενεῶν ἀσβεστο, ὡς πού νὰ ἐρθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ πού κάποια ἀπὸ τίς γενεὲς αὐτές—ἡ εὐλογημένη Γενεὰ—πού τὴν ἔχει ὀρίσει ἀσφαλῶς ἡ Θεία Πρόνοια, θὰ ξαναγυρίσει σ'

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεως κ. Μ. Καλλιγέρης, καλεῖ τοὺς συγκεντρωθέντες σ' ἐνὸς λεπτοῦ σιγῇ πρὸς περισυλλογὴν καὶ ἀνάστασιν.

αὐτὴ τὴ Γῆ, θὰ περισυλλέξει τὰ «Ἀγία λείψανά τους, θὰ ἀναγείρει ἕνα ὑπέρλαμπρο Μουσαλεῖο καὶ θὰ τὰ ἀποθέσει ἐκεῖ εἰς αἰωνία ἀνάπαυση καὶ δόξα. Γένοιτο.

Μεγάλαι Ἱεράρχαι Ἐθνομάρτυραι Χρυσόστομοι, λατρεῖτέ μας Δεσπότη, ἤλθαμε σήμερον, ἐμεῖς οἱ Σμυρναῖοι, ἡ Ἐνωσις Σμυρναίων, ἡ ζῶσα ψυχὴ τῆς Σμύρνης, νὰ καταθέσῃ γιὰ τὴ μνήμην σας αὐτὸ τὸ στεφάνι ἀπὸ φύλλα Δάφνης τῆς Μητέρας Ἑλλάδος, πού τόσο ἐλατρεύσατε καὶ νὰ σας βεβαιώσωμεν ὅτι θὰ μείνωμε πιστοὶ στὴ μνήμην σας καὶ στὴς ἐπιταγές σας.

Ἀναπαύθητε ἐν εἰρήνῃ. Αἰωνία σας ἡ μνήμη... Αἰωνία

Καὶ τώρα ἀγαπητοὶ φίλοι ἀς τηρήσωμεν ἐνὸς λεπτοῦ σιγῇ πρὸς περισυλλογὴν καὶ ἀνάστασιν.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΜΗ ΛΗΘΟΝΕΙΤΕ
ΤΙΣ ΚΑΟΥΣΤΕΡΗΜΕΝΕΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΑΣ
ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ
ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Ἡ Ἐνωσις Σμυρναίων καὶ Μικρασιατῶν Βορείου Ἑλλάδος καὶ τὰ συνεργαζόμενα με αὐτὴν ἀδελφὰ σωματεῖα Τριγλιανῶν, Κονταμιωτῶν, Ἀδελφότης Προασπίων, Μορφωτικὴ Ἀδελφότης Μικρασιατῶν, τέλεσαν τὴν Κυριακὴ 14 Σεπτεμβρίου στὸν Ἱ. Ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας ἀρχιερατικὸ μνημόσυνο με τὴν εὐκαιρίαν τῆς 58ης ἐπετείου τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς γιὰ τοὺς σφαγιασθέντες ἐθνομάρτυρας ἱεράρχες Χρυσόστομο Σμύρνης, Ἀμβρόσιο Μοσχονησίον, Γεωργίου Κυδωνίου, Προκόπιον Ἰκονίου, Εὐθύμιο Ζήλων, γιὰ τοὺς προσκόπους Ἀιδινίου καὶ Σωκρίων καὶ γενικὰ γιὰ ὅλα τὰ θύματα τῆς μικρασιατικῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΣΤΙΑΣ Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

Ἀναμνηστικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ ὀργάνωσε ἡ Ἑστία Νέας Σμύρνης, σὲ συνεργασία με τὸ Δῆμο Ν. Σμύρνης. Μετὰ ἀπὸ τὸ θρησκευτικὸ μνημόσυνο, στὸ ναὸ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, καὶ τὴν κατάθεση στεφάνων, μίλησαν ὁ πρόεδρος τῆς Ἑστίας κ. Π. Χαλδῆρος, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, καθηγητῆς Πανεπιστημίου κ. Ὁρ. Δουρίδης, γιὰ τὴν Ἀπὸστολὴ Βασιλίδαν, ἡ καλλιτέχνις κ. Ἐλ. Νεφεδάκη, γιὰ τὴ «Σμύρνη», ὁ κ. Χρ. Σαμουηλίδης, γιὰ τὸν «Πόντο» καὶ ὁ Θρακιώτης κ. Ἱ. Βαφετιάδης γιὰ τὴ «Θράκη».

Παναθηναϊκὸς ἀγφορέας με παράσταση δρομέων,
4ος αἰ. π. Χ. (Μπολόνια, Museo Civico)

ΠΑΤΡΟΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ

Ὁ ἀξιόλογος καὶ λεπτολόγος ιστοριογράφος «Μνήμων» δημοσίευσε στὸ φύλλο τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος Ἑστίας τῆς 24ης/7/80 τὸ παρακάτω ἄρθρο. Λόγω τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ποὺ παρουσιάζει γιὰ τὴν ἰδιαιτέρα μας πατρίδα τὴ Σμύρνη καὶ γιὰ τὴν ἐθνοφελῆ δράση τῶν παιδῶν τῆς Σμύρνης, τὸ δημοσιεύουμε ὡς ἔχει.

Ἡ Ἱστορία καθ' ὃ, ἄλλως τε, γένους θηλυκοῦ δὲν εἶναι πάντοτε ἀξιόπιστος —ὅχι σπανίως δὲ εἶναι καὶ μεροληπτική. Λόγω ἐπικαιρότητας ἀναφερόμεθα εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες, ἡ διεξαγωγὴ τῶν ὁποίων κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, εἰς τὴν Μόσχην δικαιολογεῖ μίαν πρόσθετον δισπιστίαν ὡς πρὸς τὴν ταυτότητά των, ἐν γένει. Ἄλλ' ἂς προχωρήσωμε ἀπὸ τοὺς ἀναταλῆπτους αὐτοὺς ὑπανιγμούς εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ θεματός μας.

Ἡ γενικῶς ἐπικρατοῦσα γνώμη εἶναι ὅτι ὁ πατὴρ τῶν συγχρόνων Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων εἶναι ὁ βαρῶνος Πέτρος ντὲ Κουμπερτέν. Τοῦτο ἀποτελεῖ πλάνην —καὶ ἀδικίαν. Ὁ τακτικὸς ἀναγνώστης καὶ ἐπιστολογράφος μ. κ. Ἀντ. Κορβέσης, ἐκλεκτὸς παλαιὸς Αἰγυπτιώτης, ἀναλαμβάνει νὰ μᾶς ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὴν πρῶτην καὶ νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν δευτέραν. Ἀς ἐγκύψωμεν εἰς τὰ γραφόμενά του:

«Οἱ πρῶτοι οἱ ὅποιοι εἶχον τὴν ἰδέαν διὰ τὴν ἀναβίωσιν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων εἰς τὴν νεωτέραν ἐποχὴν ἦσαν δύο Ἑλλήνες Αἰγυπτιώται, τῆς τελευταίας δεκαετίας τοῦ παρελθόντος αἰῶνος».

Ὁ κ. Κορβέσης μᾶς τοὺς συνιστᾷ:

«Σωκράτης Λαγουδάκης —ὁ ἕνας— ὁ μετέπειτα διακεκριμένος ἱατροφιλόσοφος, μὲ μεγάλην πατριωτικὴν δράσιν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ πεντηκονταετίαν. Γεώργιος Ἀναστασιάδης —ὁ ἄλλος— ἐπιδοθεὶς μεταγενεστέρως, εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ αὐτὸς, καὶ ἐπίσης διακριθεὶς εἰς φιλογενεῖς πρωτοβουλίας».

Κατὰ τὰς ὡς ἄνω πληροφορίας, ὁ Σωκράτης Λαγουδάκης εἶχεν ἀδελφὸν Ἰωάννην, τὸν πρῶτον ἰδρύσαντα βιομηχανίαν χάρτου καὶ λιθογραφίας εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀποβάντα δὲ μεγάλου εὐεργέτην τῆς χώρας ἐκείνης, διότι χάρις εἰς αὐτὸν τὸ Αἰγυπτιακὸν σιγαρέττον ἔγινε παγκοσμίως γνωστὸν, ὁ δ' ἐκ τοῦ φόρου καταναλώσεως αὐτοῦ πόρος ὑπῆρξεν ὁ κυριώτερος τοῦ Κράτους.

Τόσον ὁ ἀνωτέρω ὅσον καὶ ὁ Λαγουδάκης κατήγοντο ἐκ Σμύρνης, εἰς τὴν «Ἐθναγωγικὴν Σχολὴν» τῆς ὁποίας εἶχον τελειώσει τὰς σπουδὰς των, τὰς ὁποίας συνεπλήρουν ἀμφότεροι εἰς Παρίσιους. Κατήγοντο ἐξ ἀρίστων οἰκογενειῶν, συνεδόντο διὰ φιλίας καὶ ἦσαν μανιώδεις φιλαθλοὶ —αὐχόμυοι— ἀσπίνθηες διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Συναναστρέφοντο τὴν καλὴν Παρισινήν κοινωνίαν, εἶχον γνωρίσει, εἰς ἕνα τῶν σαλονιῶν, τὸν βαρῶνον Ντὲ Κουμπερτέν, κατέχοντα διακεκριμένην κοινωνικὴν θέσιν, ὁ ὁποῖος πολὺ τοὺς ἐξετίμησε, διὰ τὴν καλλιέργειάν των καὶ διὰ τὸ ἀθλητικὸν ἐνδιαφέροντά των. Καὶ κατὰ μίαν τῶν κοσμικῶν «κοιτῆρ» των, ὁ Λαγουδάκης ἔριψε πρὸς τὸν βαρῶνον τὴν ἰδέαν τῆς ἀνασυστάσεως τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων —εἰς τὴν ὁποίαν ὑπερθεματίσει καὶ ὁ Ἀναστασιάδης. Τὴν εὖρε τοῦ γούστου του καὶ ὁ Κουμπερτέν, καὶ ὑπὸ τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων, καθ' ἀπάσας τὰς ἐν συνεχείᾳ συναντήσεις τοῦ «τρίου», τὸ θέμα τοῦτο ἦτο τὸ ἐπικεντρὸν τῶν

ΙΔΡΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ἀπὸ τὸν καθηγητὴ κ. Νίκο Βικέτο, Γεν. Γραμματέα τῆς Πανιωνίου Στέγης Βύρωνος, ἐλάβαμε τὴν παρακάτω ἐπιστολὴν τὴν ὁποία οἱ ἀναγνώστες μας πρέπει νὰ προσέξουν ἰδιαίτερα.

Ἀγαπητοὶ Φίλοι,

Ἡ Πανιωνίως Στέγη Βύρωνος δημιούργησε στὴν αἰθουσα τῆς Πνευματικῆς Ἑστίας βιβλιοθήκην τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς μὲ ἔργα ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἱστορίαν καὶ τὴ ζωὴ τῆς Μ. Ἀσίας, τοῦ Πόντου, τῆς Θράκης καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κ' ἄκόμα μὲ ἔργα (ποιητικά, ἱστορικά, λαογραφικά κλπ,) τῶν Ἑλλήνων προσφύγων τῆς Ἀνατολῆς ποὺ εἶναι χαρακτηριστικά τῆς μεγάλης τῶν προσφορὰς στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς χώρας μας.

Μὲ τὴν ἰδρυση τῆς βιβλιοθήκης αὐτῆς τὸ Σωματεῖο μας ἐπιθυμεῖ νὰ συμβάλλει στὴ διατήρησιν τῆς ἀνεκτίμητης πολιτιστικῆς κληρονομιάς τῶν Χαμένων Πατρίδων καὶ νὰ φέρεῖ σ' ἐπαφὴ τὴ νέα γενιὰ μὲ τὸ μικρασιατικὸ πνεῦμα.

Σὰς παρακαλῶ θερμὰ, μὲ τὴν διπλὴν ἰδιότητα τοῦ γεν. γραμματέα τῆς Πανιωνίου Στέγης Βύρωνος καὶ τοῦ μέλους τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων, νὰ θελήσετε νὰ δημοσιεύσετε στὴ Μικρασιατικὴ Ἠχώ τὴν εἰδηση αὐτὴ γιὰ νὰ λάβουν γνῶσιν οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι τοῦ τόπου μας, ἰδιαίτερα

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΤΗΣ YENEΛ ΣΤΟ ΝΙΚΟ ΤΟΥΤΟΥΝΤΖΑΚΗ

Ἡ ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ τῆς YENEΛ «Θεατρικὲς Μνήμες» τοῦ Ἀ. Μάτσα ποὺ μεταδόθηκε τὴ Δευτέρα 22 Σεπτεμβρίου καὶ ὥρα 7.05' μ.μ. ἦταν ἀφιερωμένη ἐξ ὁλοκλήρου στὴν πνευματικὴ προσφορὰ τοῦ σμυρναίου λογοτέχνη καὶ θεατρικοῦ συγγραφέα Νίκου Τουτουντζάκη.

Ἐλαβαν μέρος οἱ: Ἀ. Μάτσα, Ἀννυ Παπακωνσταντίνου, ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου Θάνος Κωτσόπουλος, κλ.π. Μεταδόθηκαν ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰ θεατρικά του ἔργα: «Ἡ Μάνα» μὲ τὴν Ἀλέκα Κατσέλη, ἀπὸ τὸν «Ἀλκιβιάδην» του, ποὺ παίχτηκε ἀπὸ τὸ θέατρο τοῦ Ἑθνικοῦ Θεάτρου, μὲ μουσικὴ Μάνου Χατζιδάκι καὶ μὲ τὸν Ἀλ. Ἀντωνόπουλο στὸν ἐπώνυμο ρόλο. Στὸ τέλος ὁ Θάνος Κωτσόπουλος ἀπάγγειλε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν «Ἰωνία» καὶ ἀκούστηκε προλογικὰ ἡ φωνὴ τοῦ ἀλησμόνητου σμυρναϊολόγου Χρήστου Σολομωνίδη.

ὅσοι ἔχουν τὶς ρίζες τους στὶς πέραν τοῦ Αἰγαίου ἑλληνικὲς πατρίδες καὶ νὰ ἐνισχύσουν μὲ ἔργα τους τὴν προσπάθειάν μας στὲν ἀνέναντον βιβλία τους στὴ διέθνηση:

Πανιωνίως Στέγη Βύρωνος, Χρυσοστόμου Σμύρνης 31, Ἀθήνα (512).

συζητήσεων. Ἔτσι ὥστε κατήντησε καὶ εἰς τοὺς τρεῖς τοὺς ἔμμενος ἰδέα ἡ ἀναβίωσις τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἰδεώδους.

Ὁ χρόνος ἐκύλα, καὶ οἱ Διοσκούροι, Λαγουδάκης καὶ Ἀναστασιάδης, εὐεργέτησαν ἐπιχειρηματικὰ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου ἐπαρματοποίησαν τὴν σταδιοδρομίαν ποὺ ἀναφέραμεν προηγουμένως. Ἐκεῖ ἐσχέτισθησαν μὲ τὸν ζάπλουτον συμπατριώτην των Γεώργιον Ἀβέρωφ, τὸν ὁποῖον ἐπίσης ἐμύνησαν εἰς τὰς ἀθλητικὰς κλίσεις των καὶ τοῦ ἐκαλλιέργησαν τὴν ἰδέαν τῆς ἀνακατασκευῆς τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου —ἡ ὁποία καὶ ἐτελεσφόρησε. Παραλλήλως δὲν ἀφήνουν εἰς ἡσυχίαν τὸν Κουμπερτέν, προφανῶς δι' ἀλληλογραφίας, τὸν ὁποῖον καὶ ἔπεισαν τελικῶς, νὰ χρησιμοποίησῃ τὰς μεγάλας κοινωνικὰς του σχέσεις καὶ τὸ διεθνὲς κύρος του, οὕτως ὥστε νὰ μεταβληθῇ εἰς πραγματικότητα τὸ ὄνειρον τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑφανθῇ κατὰ τὰς μακρὰς συζητήσεις τῶν Παρισίων σαλονιῶν, μεταξὺ ποτηρίων «ἀπσέντ» —διότι ἀμφιβόλομεν ἂν τὸ «οὔτεσκ» ἦτο ἀρκετὰ διαδεδομένον ἔκτοτε.

Ἔτσι μὲ τὰς πατριωτικὰς ἐμπνεύσεις τῶν δύο Ἑλλήνων κοσμοπολιτῶν, κινηθέντων μεταξὺ Σμύρνης, Παρισίων καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν τῶν Πέτρου δὲ Κουμπερτέν καὶ Γεωργίου Ἀβέρωφ, ἐνστερνισθέντων, σὺν τῷ χρόνῳ, τὴν τολμηρὰν ἰδέαν, οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἀνεβίωσαν καὶ κατέστησαν σύγχρονος πραγματικότητος —δυναμένη ν' ἀναστήσῃ κατὰ τὰς Ὀλυμπιάδας τοῦ μέλλοντος, ἀναστειβόμενον τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν κλέος εἰς τὸ διηνεκές.

Καὶ τοὺς μὲν βαρῶνον ντὲ Κουμπερτέν καὶ τὸν ἐθνικὸν μας εὐεργέτην Γεώργιον Ἀβέρωφ, οἱ πάντες γνωρίζουν καὶ ἐνθυμοῦνται καὶ τιμῶν. Τοὺς ὑποβολεῖς ὅμως τῆς εὐτυχὸς ἰδέας, Σωκράτην Λαγουδάκην καὶ Γεώργιον Ἀναστασιάδην, οὐδεὶς γνωρίζει — πλὴν τοῦ κατὰ καλὴν συγκυρίαν ἐπιβιούντος παλαιοῦ Αἰγυπτιακοῦ συμπολίτου των, Ἀντ. Κορβέση, τοῦ ὁποῖου ζωγραφὰ μνήμη καὶ ὁ θερμὸς πατριωτισμὸς ἐπέτρεψε τὴν ἀπὸ τῆς παρούσης στήλης κοινολόγησιν μίᾳς ἀγνώστου προσφορὰς ἀθροῦρων Ἑλλήνων εὐεργετῶν.

Σημ. Συν. Λόγω τῶν πληροφοριῶν ποὺ ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο, ἡ Ἑνωσις μας ζήτησε μὲ γράμμα τῆς πρὸς τὸν κ. Ἀντών. Κορβέση νὰ μᾶς δώσει καθε συμπληρωματικὸ στοιχεῖο ποὺ γνωρίζει γύρω ἀπὸ τὸ θέμα καὶ καθε δυνατό τεκμήριο. Ἐπὶ τούτοις, ἐπειδὴ ἔδωκεν νὰ δώσουμε τὴν μεγαλότερη δυνατὴ ἔκτασιν στὸ θέμα, παρακαλοῦμε τοὺς ἀναγνώστες μας ἂν μποροῦν καὶ ἔχουν ὁποιοδήποτε στοιχεῖο ποὺ νὰ ἀναφέρεται στοὺς Σ. Λαγουδάκη καὶ Γ. Ἀναστασιάδη, γύρω ἀπὸ τὴν δράσιν των, νὰ μᾶς τὰ γνωρίσουν, δεδομένου μάλιστα ὅτι ὡς γνωστὸν στὴ Σμύρνη ὑπῆρχε καὶ ὁδὸς φέρουσα τὸ ὄνομα Λαγουδάκη.

ΤΟ «ΙΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ» ΧΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟ ΧΡΕΟΣ

Ἐχομεν πραγματικὰ τὸ δικαίωμα, ἡμεῖς οἱ Μικρασιῶτες, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποχρέωσιν βέβαια, νὰ ἐνδιαφερόμε, ἄμεσα μάλιστα, μὲ μίαν ἀξιόλογη πνευματικὴ κίνησιν, ποὺ σημειώνεται τοῦτον τὸν τελευταῖο καιρὸ στὴ Χίο. Ἡ σοβαρότερη ἐκδήλωσις τῆς κινήσεως αὐτῆς μὲ προοπτικές, μάλιστα παγκόσμιος κατὰ τοὺς προγραμματισμοὺς τῆς προεκτάσεις καὶ ἐπιδράσεις ὑψηλοῦ πνευματικοῦ περιεχομένου, εἶναι τὸ «Ἰωνικὸν Κέντρο», μὴ σχετικὴ πρὸς τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ Ὁργάνωσις, ποὺ ἰδρύθηκε στὴ Χίο κατὰ τὸ 1977.

Καὶ τὶς μέρες αὐτὲς διαβάσαμε στὶς Ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες λεπτομέρειες τῶν σοβαρῶν ἐπιστημονικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν συγκεντρώσεων, ποὺ ἔχει προγραμματίσει τὸ Κέντρον αὐτό.

Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ «Ἰωνικὸν Κέντρο» εἶδαμε στὶς Ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες ὅτι ἰδρύθηκε καὶ ἑκατοντάσχη αὐτὲς τὶς μέρες στὴ Χίο καὶ τὸ «Ὀμήγειρον Πνευματικὸν Κέντρον» μὲ ἀνάλογες καὶ τοῦτο πνευματικὲς ἐπιδιώξεις.

Εἶναι ἐκδηλον ἀσφαλῶς γιὰτὶ ἐπιβάλλεται, ἡμεῖς οἱ Μικρασιῶτες νὰ ἐνδιαφερόμεθα ἄμεσα καὶ ζωηρὰ γιὰ τὶς κινήσεις αὐτὲς τῆς Χίου. Τὸ νησί αὐτὸ τοῦ Αἰγαίου εἶναι ἄμεσα, στενότατα, συνδεδεμένο μὲ τὸ Μικρασιατικὸ Ἑλληνισμὸ. Πολλοὶ πρόσφυγες Μικρασιῶτες ἔχουν ἑγκατασταθεῖ ἐκεῖ μὲ τὴν Καταστροφὴν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ Χιώτες, παλαιότερα, κατὰ τοὺς αἰῶνες, τὶς χιλιετίες, τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας εἶχαν μετακινήθῃ καὶ ἀναπτύχθῃ στοὺς μικρασιατικοὺς χώρους.

Προσωπικὰ μάλιστα, ὅς μοι ἐπιτραπεί καὶ σὰ παράδειγμα νὰ τὸ πῶ καὶ τοῦτο, ἄμεσα, ἀπὸ καταγωγῆς συνδεομαι μὲ τὴ Χίο: ὁ παππούς μου, ὁ πατέρας τῆς μητέρας μου Νικολάκης Σταυρινάκης ἡ Σκλαβῆς ἦταν Χιώτης. Μικρὸ, πολὺ μικρὸ παιδί, εἶχε μεταφερθεῖ στὰ παζάρια τῶν αἰμαλωτῶν, τὰ «σκληροπαζάρια» τῆς Σμύρνης, μετὰ τὴν Καταστροφὴ τῆς Χίου κατὰ τὸ 1822: καὶ ὅπου τὸν ἀπελευθέρωσε ἕνας διάσημος βουρλιώτης κληρικὸς, ὁ Κύριλλος Μπαξελῆς, ὁ κατόπιν Μητροπολίτης Βιδύνης: τὸν πῆρε ὑπὸ τὴν προστασίαν του κιόλας, τὸν κόντρεψε μὲ μίαν ἀνηψιά του καὶ τὸν ἔγκα-

τέστησε στὰ Βουρλά. Ἀδελφὸς τοῦ παποῦ μου αὐτοῦ, ἦταν ὁ Στέφανος Σταυρινάκης ἡ Σκλαβῆς, ποὺ εἶχε κρατηθεῖ κ' αὐτὸς στὰ τούρκικα σκληροπαζάρια ὅταν ὅμως κάπως μεγάλωσε, ἀπόδρασε ἀπ' αὐτὰ καὶ ἦρτε στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἐξελίχθηκε καταπληκτικὰ ἔφτασε νὰ γίνῃ καθηγητὴς τῆς ἀνατομίας στὸ Πανεπιστήμιο. Λεπτομέρειες γιὰ ὅλα αὐτὰ ἀναφέρονται στὸ βιβλίον μου «Μικρασιατικὴς Ἐπιφυλλίδες», στὶς σελίδες 75-79. Καὶ ὁ Στέφανος Σταυρινάκης εἶχε στενὲς σχέσεις μὲ τὰ Βουρλά, λόγῳ βέβαια τῆς ἑγκαταστάσεως ἐκεῖ τοῦ ἀδελφοῦ του. ἔκανε κτήματα καὶ συχνότατα περνοῦσε τὸν καιρὸ του στὴ μικρασιατικὴ αὐτὴ πόλιν.

Γενικὰ λοιπὸν ὅπως εἶπα ἄμεσα γιὰ μᾶς τοὺς Μικρασιῶτες καὶ στενὴ εἶναι ἡ σύνδεσις μᾶς μὲ τὴ Χίο. Γιὰ τοῦτο μάλιστα μᾶς συγκινοῦν ἀνάλογα, αὐτὰ ποὺ γίνονται σήμερον, ὅπως τὰ σημείωσα πρὶν πάνω στὴ Χίο.

Καὶ πιστεύομε καὶ τὸ περιμένομε, οἱ Χιώτες μὲ τὶς κινήσεις των αὐτὲς νὰ ἐνδιαφεροῦν ἄμεσα, γιὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν τραγικὴν, τὴν τραγικότητα σὲ ἀνυπολόγιστο βαθμὶ καταστροφῆς του, ἀλλὰ καὶ τὴν παλαιότερη ἀνάπτυξιν, καὶ πολιτιστικὴν εἰσφορὰν του, κατὰ τὶς χιλιετίες. Καὶ ὅπως καὶ σὲ ἄλλες περιπτώσεις, μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ σημειώσω, εἶναι γενικὴ ἡ ἀναγνώρισις, πῶς στὴν Ἰωνίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐκίνησε ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς, ἡ πηγὴ κατόπιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ Παγκόσμιου πολιτισμοῦ. Καὶ μοῦ ἔρχεται στὸ νοῦ πάλιν αὐτό, ποὺ ἔγραφε ἕνας πολλὺ διακεκριμένος εὐρωπαῖος ἐπιστήμονας, ὁ Γάλλος βιολόγος Ζὰκ Μονό, στὸ βιβλίον του «Τύχη καὶ Ἀναγκαιότητα»:

«Στὶς ἀκτὲς τῆς Ἰωνίας, γεννήθηκε ἔδω καὶ τρεῖς χιλιετίες χρόνια, ἡ εὐρωπαϊκὴ σκέψιν».

Περιμένομε λοιπὸν καὶ συμφωνοῦν βεβαίως ὅσοι, ὅτι τὸ περιμένομεν δικαιολογητικῶς, πῶς τὸ «Ἰωνικὸν Κέντρο» τῆς Χίου θὰ ἐνδιαφερεθῇ ἄμεσα καὶ σὲ ἔκτασιν γι' αὐτοὺς, τοὺς σημαντικώτατους λόγους ἐθνικοὺς καὶ πνευματικούς, γιὰ τὸ Μικρασιατικὸν Ἑλληνισμὸν.

ΝΙΚΟΣ Ε. ΜΗΛΙΩΡΗΣ

ΠΕΝΘΗ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΛΛΑΡΟΣ

Ἀπέθανε τὴν 9 Ἰουλίου 1980 καὶ ἐκδηθεύθῃ τὴν ἐπομένην ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ ὑποστράτηγος Στέφανος Κολλάρος, ἐκ Σμύρνης, διακεκριμένος ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἀνώτερος μέλος τῆς Ἑνώσεως μας. Ὁ ἐκτίλλος εἶχε πλοσίαν πολεμικὴν δράσιν, τόσο κατὰ τὸν Ἱταλοελληνικὸν πόλεμον, ὅσον καὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ Ἑθνικοῦ ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν. Θερμὰ συλλυπούμεθα ὅλους τοὺς οἰκείους του.

ΝΙΚ. ΤΙΚΜΟΓΛΟΥ

Ἀπεβίωσε τὴν 14-8-1980 ὁ Νικόλαος Τικμόγλου, ἐκ Μαγνησίας τῆς Μ. Ἀσίας. Ὁ ἀποθανὼν διετέλεσε ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς ἐταιρίας Γαλλικῶν Σιδηροδρόμων. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς παραμονῆς τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν ὁ Νικ. Τικμόγλου προσμεφεν, ὡς ἐκ τῆς θέσεως του ἐξαιρετικῶς ὑπηρεσίας εἰς ταῦτα.

ΛΑ-Ι-ΚΟ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Σ. ΡΩΝΑ

ΤΥΠΟΛΑΤΡΕΙΑ ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

Ἡ πρώτη Σεπτεμβρίου εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ἡ Ἰνδικτιών.

Στὴ Σμύρνη ἡ ἑορτὴ τῆς Ἰνδικτιῶνος ἐωρταζόταν μὲ ἐπιβλητικὴ τελετή. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ ἱερεὺς Κλήρος ἔπρεπε νὰ πᾶν νὰ κἀνὴ μετάνοιαν στὸν Μητροπολίτην καὶ νὰ δώσῃ ἕνα μετζίτι, («τὸ ἐμπατίκι»). «Ὅλο τὸ μῆνα χαλασμοὺς στὰ σπῖτια καὶ στοὺς μαχαλάδες: μαστόροι, καλαφάτισμα βαρελιῶν, πατητάδες, προμηνύματα μουστιᾶς, χαρὰ Θεοῦ, βράζαν τὰ κρασιά, κ' ἡ βόλγα τους ζάλιζε».

Γιὰ ὅσους βάζανε κρασιὰ οἱ παλῆς Σμυρνηεὺς λέγανε πῶς ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ διάβολος ἀπ' τὴ χαρὰ του ἔσφαζε ἕνα πρόβατο, ἕνα λιοντάρι κ' ἕνα γουροῦνι. Αὐτὰ τὰ τρία, ὅπως ἐξηγοῦσαν, συμβολίζανε τρεῖς καταστάσεις ποὺ δημιουργεῖ τὸ μεθύσι στὸν ἄνθρωπο: πρῶτα τὸν κἀνει πρόβατο, ὕστερα λιοντάρι, καὶ στὸ τέλος γουροῦνι. Κατ' ἄλλους ὅμως:

Ὅλα τὰ φαγιά εἰν' ὄφραδι
καὶ τὸ ψωμί στημῶνι,
μὰ τὸ καμμένο τὸ κρασί
νὰι στῶλος καὶ στυλῶνει.

Στὶς λιᾶστρες βάζανε τὰ σῖκα μὲ προσοχὴ ὡς νὰ κεντοῦσαν στὸ γκεργκέφι.

Στὰ σεργιὰ ἀπλωναν τὴ σταφίδα, («τὰ μαζούλια»).

Στὶς 14 τοῦ μηνὸς (ψώσις τοῦ Σταυροῦ) γιόρταζε τὸ Μπου-νάρμπασι μὲ τὰ φημισμένα ρόδια του. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἡ κάθε νοικοκυρὰ μὲ τὸν ἀγίασμό τοῦ Σταυροῦ ἔπιανε προζύμι, τὸ μετὰ-πιανε καὶ τὸ κρατοῦσε ὅλο τὸ χρόνο.

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα τοῦ Ἀγίου Νικίττα, οἱ γεροντότεροι λέγανε τὸ πατροπαράδοτο:

Τ' Ἀν Νικίττα κῦττα
καὶ τ' Ἀν Γιωργιὸ ἑκῦττα,

Τὸν Σεπτέμβριον τὸν ἔλεγαν: Σταυριάτη, Τρυγητή, Κι' ἕνα του ρητό:

Ἀνίσως βροεῖ ὁ Τρυγητὴς
χαρὰ στὸν τυροκόμο.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Μὲ ἀγανάκτηση διαμαρτηρόμαστε γιὰ εἰσηγήσεις Νομάρχου Ἰωαννίνων πρὸς Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μὴ παραχωρηθεῖ εἰς δικαιούχους στεγαστικὴ ἀποκατάστασις πρόσφυγας ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας οἰκοπεδικὴ ἔκτασις λόφου Βελισσαρίου Ἰωαννίνων ἀνήκουσα εἰς ἀνταλλάξιμον προσφυγικὴ περιουσία Στόπ.

Ἀπαρόδεκτη ἀνέγερσις εἰς ἔκτασιν ταύτη διαφόρων δημοσίων κτισμάτων Στόπ Παραχωρηθέντα στεγαστικὰ δάνεια δὲν ἐπαρκοῦν οὔτε γιὰ ἕνα δωμάτιο Στόπ Ὁρθῶς δι' ἐγγράφου Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὑπέδειξε εἰς Νομάρχην προβῆ εἰς τοπογράφηση καὶ διαχωρισμὸν οἰκοπέδων εἰς ἀνωτέρω θέσι γιὰ διανομὴ εἰς πρόσφυγας Στόπ.

Ὁρθῶς ἐτόνισε ὅτι κοινωνικὴ πολιτικὴ κυβερνήσεως εἶναι ὅσο δυνατόν μεγαλύτερος ἀριθμὸς στεγασέως ἀστέγων οἰκογενειῶν Στόπ. Δυστυχῶς Νομάρχης ἐμμένει ἐπὶ ἐισηγήσεως του Στόπ Ἐξήντα χρόνια ἀπὸ ἐγκαταλειμμένη πατρῶς γῆς περιμέ-

νομε εἰς μητέρα πατρίδα στέγασιν μας Στόπ. Εἶναι ἀδικία ἀπάνθρωπος Στόπ.

Δώστε ἐντολὴ διανομῆς οἰκοπέδων μᾶς εἰς δικαιούχους στεγαστικῆς ἀποκαταστάσεως ὡς ἐγένετο μὲ ἄλλους πρόσφυγας Στόπ.

Συντονιστικὴ ἐπιτροπὴ:

NORBERTOS ΡΟΔΙΟΣ

Δημοσιογράφος, διευθυντὴς Ζωσιμαίας Βιβλιοθήκης Ἰωαννίνων

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

Ἀξιωματικὸς Ε. Α

Κοινοποίησις

- 1) Πρωθυπουργὸν κ. Γεώργιον Ράλλη
- 2) Ὑπουργὸν Κοινωνικῶν Ὑ

ΑΔΙΑΦΕΥΓΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΙΩΝΙΚΟΥ ΔΑΙΜΟΝΙΟΥ

Ἡ χάλκινη πλάκα πὸν θυμίζει στοὺς κατοίκους τῆς Μασσαλίας ὅτι ἦσαν ἀποικία τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Τὸ ἐκλεκτὸ μέλος τῆς Ἑνώσεώς μας καὶ ὁ ἐνθερμος ζήλω-
τῆς τῶν ιδεωδῶν μας κ. Ἰωάννης Καλιοντζῆς—καθηγητῆς τῆς
Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων, πὸν σπούδασε στὸ Πανε-
πιστήμιο τῆς Μασσαλίας—εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς στείλει τὶς
2 φωτογραφίες πὸν ὁ ἴδιος τράβηξε.

Ἄλλη μιὰ ἀδιάψευστη ἀπόδειξη τοῦ Ἰωνικοῦ δαιμόνιου
καθομολογία τῶν σημερινῶν κατοίκων τῆς Μασσαλίας, πὸν θεω-
ροῦν τιμὴ τους ὅτι ἦσαν ἀποικία τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Γιὰ τὶς φωτογραφίες, ἡ Ἑνωσις μας εὐχαριστεῖ καὶ δημόσια
τὸν κ. Καλιοντζῆ.

Δημοσιεύουμε σήμερα τὴν πρώτη. Πρόκειται γιὰ τὴ χάλκινη
πλάκα πὸν εἶναι τοποθετημένη στὸ μέσον τῆς προκυμαίας στὸ
παλὸν λιμάνι τῆς Μασσαλίας, μὲ τὴ γαλλικὴ ἐπιγραφή πὸν ἀνα-
φέρει:

ΕΔΩ
ΠΕΡΙ ΤΟ ΕΤΟΣ 600 π.Χ.
ΕΛΛΗΝΕΣ ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΡΟΙ ΠΡΟΣΟΡΜΙΣΘΗΣΑΝ
ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΦΩΚΙΑΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ
ΑΥΤΟΙ ΙΔΡΥΣΑΝ ΤΗ ΜΑΣΣΑΛΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΗΣΕ ΣΤΗ ΔΥΣΗ
Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

«ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΛΑΔΟΣ»,

Κύριο ἄρθρο στὸ προηγούμενο φύλλο μας δημοσιεύσαμε τὴ σημαντικό-
τατη πρόταση τοῦ ἐπιτίμου Προέδρου μας κ. Ν. Χ. Ἀρώνη σχετικὴ μὲ τὴν
Ἰδρυση τοῦ «Πολιτιστικοῦ Κέντρου τῆς Ἑλλάδος». Ἡ Ἑνωσις μας θεώρησε
ἀπαραίτητο νὰ σταλεῖ ἰδιαίτερος στὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας.

Κατωτέρω ἡ ἐπιστολὴ τῆς Ἑνώσεώς μας καὶ ἡ ἀπάντησις πὸν λάβαμε
παραπλεύρως.

Π ρ ὶ ς
τὴν Προεδρείαν τῆς Δημοκρατίας
Ἐ ν τ α ὕ θ α

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν συνημμένως τὸ
ὑπ' ἀριθμ. 210 μηνὸς Ἰουνίου 1980 φύλλον τῆς ὑπὸ τῆς
Ἑνώσεώς μας ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Μικρασιατικὴ Ἠ-
χώ», ἐν τῷ ὁποίῳ δημοσιεύεται ἄρθρον τοῦ ἐπιτίμου Προέ-
δρου μας κ. Νικολάου Ἀρώνη, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἰνστιτούτο
Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς καὶ Πολιτιστικὸ Κέντρο τῆς
Ἑλλάδος», σχέσιν ἔχον πρὸς τὸ ὑπὸ ἴδρυσιν Πολιτιστικὸν
Κέντρον τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως, εἰ δυ-
νατὸν, ιεθῇ τοῦτο ὑπ' ὄψιν τῆς αὐτοῦ ἐξοχότητος τοῦ Κυρίου
Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἵνα λάβῃ γνώσιν.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΚΙΜΩΝ ΠΑΥΛΙΔΗΣ
πρὶν Ἀντ/δρος
Ἀρείου Πάγου

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΤΑΚΗΣ ΒΕΖΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΩΡΕΕΣ

- Στὴ μνήμη τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ τοῦ
Πέτρου Πιττακοῦ ὁ κος Ἀντώνιος Πιτ-
τακὸς δρχ. 3.000
- Στὴ μνήμη τοῦ συζύγου τῆς Νικολάου Σπ.
Τικμόγλου ἡ κα Βάσω Τικμόγλου δρχ. 3.000
- Στὴ μνήμη τῆς ἀδελφῆς τῶν Οὐρανίας Ἀ-
λεξ. Γερωντικοῦ, οἱ κες Μαρία Κ. Τζά-
θα καὶ Ἄννα Τ. Ἰωαννίδη δρχ. 3.000
- Στὴ μνήμη Κλειῶς Κουτούζη, ἡ κα Μαρία
Νοννὸτ δρχ. 2.000
- Ὁ κος καὶ ἡ κα Παντελὴ Βαφιαδάκη δρχ. 2.000
- Στὴ μνήμη Ἰωάννου Ψαρρᾶ, οἱ Ἡλ. Κοκ-
κῶνη, διάδοχοι ΕΠΕ δρχ. 2.000
- Ἡ Φροῦξος Κοκκῶνη Α.Ε. δρχ. 2.000
- Στὴ μνήμη τοῦ συζύγου τῆς Γεωργίου Θεο-
δωρίδῃ ἡ κα Μαρία Θεοδωρίδου δρχ. 2.000
- Στὴ μνήμη Ἀντωνίου καὶ Ἑλλης Φιλιππί-
δου, ἡ κα Φωφὼ Γαλανάκη δρχ. 2.000
- Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τοῦ θανά-
του τοῦ ἀγαπημένου τῆς ἀδελφοῦ Νικο-
λάου Βακαλάκη, ἡ κα Μαρία Ταγαρά-
κη δρχ. 2.000
- Στὴ μνήμη τῆς μητέρας τῆς Χαριτίνης Χ.
Χαροπούλου ἡ κα Κατ. Χαροπούλου δρχ. 1.000
- Στὴ μνήμη Ἱ. Τσακίρογλου, ἡ κα Στάσα
Πουλᾶκη δρχ. 300

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ

Μηνιαία ἔκδοσις τῆς
«ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ»
Ἀποστέλλεται δωρεὰν
στὰ μέλη τῆς

Διεύθυνσις
ὁδὸς Καρύτση ἀριθ. 3
Τηλέφ. 32.28.480
Ἀθῆναι 124

Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ
Μιχαὴλ Καλλιγέρης
Ναταλία Γκούφα
Τάκης Βεζυργιάννης

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως
Β. Γκούφας
Δεινοκράτους 31
Τηλ. 72.71.92

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου
Α. ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ
Ρήγα Παλαμήδου 5 — Ἀθῆναι

ΠΕΝΘΗ

ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΤΤΑΚΟΣ

Ἐντελῶς ξαφνικὰ ἔφυγε ἀπὸ κοντά
μας καὶ κηδεύτηκε στίς 27 Αὐγούστου
ὁ Πέτρος Πιττακός.

Γενήθηκε στὴ Σμύρνη τὸ 1898,
καὶ ἦταν γιὸς τοῦ σεβαστοῦ Δημογέ-
ροντα Παύλου Πιττακοῦ καὶ ἀδελφὸς
τοῦ ἐκλεκτοῦ μέλους τῆς Ἑνώσεως μας
Ἀντωνίου Πιττακοῦ. Ὁ μεταστάς
ὑπῆρξε ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς ἡ-
λεκτρικῆς ἐταιρείας Πάουερ. Ἦταν
γνωστὸς γιὰ τὴ μόρφωσή του, τὴν
εὐγένειά του, τὴν καλωσύνη του. Στους
δικούς του ἐκφράζουμε τὰ πιὸ θερμὰ
μας συλλυπητήρια.

ΙΩ ΣΟΥΛΙΩΤΗ

Πέθανε στίς 8 Ἰουλίου καὶ κηδεύ-
τηκε ἡ τέως Σύμβουλος τῆς Ἑνώσεώς
μας, Σμυρναία Ἰὼ Σουλιώτη. Ἡ αἰοί-
δημος ἦταν ἀνεψιὰ τοῦ λογοτέχνη Πλά-
τωνα Ροδοκανάκη. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια
εἶχε ἕνα πηγαῖο ταλέντο καὶ ἀσχολεῖ-
το μὲ τὴ ποίησις. Πηγὴ τῆς ἐμπνευ-
σεως τῆς ἦταν πάντα ἡ ἀλησμόνητη πα-
τρίδα τῆς. Πολλὰ ποιήματά της εἶχαν
φιλοξενηθεῖ στὴν ἐφημερίδα μας. Τὸ
τελευταῖο τῆς ποιῆμα δημοσιεύουμε
στὴ δευτέρῃ σελίδᾳ.

Στὴν οἰκογένειά της ἐκφράζουμε
τὰ θερμὰ συλλυπητήριά μας.

Πρὸς
τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον
τῆς «Ἑνώσεως Σμυρναίων».
Καρύτση 3
ΕΝΤΑΥΘΑ

Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς
ἐλαβε γνώση τοῦ ἐνδιαφέροντος ἄρθρου τῆς ἐφημερίδας σας, περὶ
«Ἰνστιτούτου Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς καὶ Πολιτιστικοῦ Κέν-
τρου τῆς Ἑλλάδος» καὶ μοῦ ἀνέθεσε νὰ σᾶς ἐκφράσω τὶς εὐχα-
ριστίες του.

Ὁ προϊστάμενος Γραφείου Τύπου
Βαγγέλης Μπιστικας

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΜΑΣ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ Ἐνωσίς μας ἀπεφάσισε νὰ ὀργανώσει ἐκδρομὴ στὴ Βόρειο Ἑλλάδα.

1) ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ. Ἡ ἐκδρομὴ θὰ εἶναι τετραήμερος καὶ θὰ γίνῃ μὲ τουριστικὰ πούλμαν.

2) ΧΡΟΝΟΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ. Ἡ ἐκδρομὴ θὰ γίνῃ ἀπὸ 25 μέχρι καὶ 28 Ὀκτωβρίου 1980.

3) ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΡΟΜΗΣ.

α) Πρώτη Μέρα: Σάββατο 25 Ὀκτωβρίου 1980. Συγκέντρωση στὴν Πλατεῖα Κλαυθμῶνος, Ὁδὸς Δραγατσανίου, ἐπιβίβαση καὶ ἀναχώρηση στὶς 8.30 ἀκριβῶς. Γεῦμα καθ' ὁδόν. Ἀφίξη στὴ Θεσσαλονίκη, ἐγκατάσταση στὸ Ξενοδοχεῖο. Ἀπόγευμα ἐλεύθερο. Διανυκτέρευση.

β) Δεύτερη Μέρα: Κυριακὴ 26 Ὀκτωβρίου 1980. Ἀναχώρηση στὶς 8.30 π. μ. γιὰ Πέλλα - Ἐδεσσα. Στάση στὴν Πέλλα, ἐπίσκεψη ἀρχαιολογικοῦ χώρου Ἀρχαίας Πέλλας (πρωτεύουσα τῶν Μακεδόνων Βασιλέων) καὶ Μουσείου. Ἀφίξη στὴν Ἐδεσσα, ἐπίσκεψη τῆς πόλης καὶ στοὺς περίφημους καταράκτες. Γεῦμα. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπιστροφή στὴ Θεσσαλονίκη μέσω Νάουσας. Στὴ Νάουσα θὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴν περίφημη τοποθεσίαν Ἀραπίτσα, ὅπου οἱ γυναῖκες τῆς Νάουσας θυσιάσθηκαν σὰν τίς Σουλιώτισσες γιὰ νὰ μὴν πέσουν στὰ χέρια τῶν Τούρκων. Θὰ πάρουμε τὸν καφέ μας στὸ ὠραιότατο κιόσκι τῆς Νάουσας. Ἐπιστροφή στὴ Θεσσαλονίκη. Διανυκτέρευση.

γ) Τρίτη Μέρα: Δευτέρα 27 Ὀκτωβρίου 1980. 8.30 μετάβαση μὲ πούλμαν στὸ Ναὸ Ἀγίου Δημητρίου γιὰ προσκύνημα. Ὡς γνωστὸν στὸ ναὸ ἐκτίθενται σὲ προσκύνημα τὰ λείψανα τοῦ Ἀγίου Δημητρίου τὰ ὁποῖα μεταφέρθηκαν ἀπὸ τὴν Ἰταλία πέρυσι. Στὴ συνέχεια, ἐπίσκεψη τοῦ Μουσείου Θεσσαλονίκης, ὅπου οἱ θησαυροὶ Βεργίνας. Μετὰ τὸ Μουσεῖο καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει χρόνος τὸ πρωῒ, περιήγηση τῆς πόλης (Ἑπταπύργιο, Ναὸς τῆς Ἀγίας Σοφίας καὶ ἄλλων Βυζαντινῶν Ναῶν). Ἡ περιήγηση αὕτη ἐὰν δὲν ἐπαρκεῖ ὁ χρόνος θὰ γίνῃ μετὰ τὸ μεσημέρι ἀπὸ τίς 17-19 μ. μ. Διανυκτέρευση.

δ) Τετάρτη Μέρα: 28 Ὀκτωβρίου 1980. Ἀναχώρηση στὶς 8.00 γιὰ Ἀθήνα μέσω Βέροιας. Στάση γιὰ προσκύνημα στὴν περίφημη Μονὴ τῆς «Παναγίας Σουμελά» ἐπὶ τοῦ ὄρους Βερμίου. Στὴ συνέχεια διέλευση ἀπὸ Ζωοδόχο Πηγὴ, Κοζάνη, Σέρβια, ὅπου ἡ μεγάλη γέφυρα τοῦ Ἀλιάκμονος, Σαραντάπορο, Ἐλασσόνα, Λάρισα, Ἀθήνα. Τέλος ἐκδρομῆς.

4) ΤΙΜΗ ΕΚΔΡΟΜΗΣ. Γιὰ κάθε ἄτομο εἶναι δρχ. 2.400 (δύο χιλιάδες τετρακόσιες). Στὴν τιμὴ αὕτη περιλαμβάνονται:

α) Διακίνηση μὲ πούλμαν ἐπὶ τετραήμερο.

β) Ξενοδοχεῖο Β' Τάξεως, δίκλινα δωμάτια μὲ ντούς.

γ) Πρωῖνὸν τριῶν ἡμερῶν.

δ) Εἴσοδοι Μουσείων - Διόδια.

ε) Ἰδιαίτερα, γιὰ ὅσους ἐπιθυμοῦν μονόκλινα δωμάτια, ἐπιβάρυνση 225 δρχ. γιὰ κάθε διανυκτέρευση.

5) ΞΕΝΑΓΗΣΗ: Τὸ ἐκλεκτὸ μέλος τῆς Ἐνώσεώς μας κ. Μαρῖνος Ξηρέας ἀνέλαβε εὐχαρίστως νὰ μᾶς ξεναγήσῃ στὴν Πέλλα, στὸ Μουσεῖο Θεσσαλονίκης καὶ στοὺς Βυζαντινοὺς Ναοὺς τῆς Θεσσαλονίκης.

6) ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀπὸ τὰ μέλη νὰ μετάσχουν στὴν ἐκδρομὴ παρκαλοῦνται ὅπως ἔχουν ὑπόψη τὰ κατωτέρω:

α) Δεχόμεθα δηλώσεις συμμετοχῆς — μόλις λάβετε τὸ πρόγραμμα — π ρ ο σ ω π ι κ ῶς ἀπὸ τοὺς ἐπιθυμοῦντες, κάθε μέρα ἀπὸ 10.30-11.30 π. μ. στὰ Γραφεῖα μας (Ὁδὸς Καρύτση, 3). Τὶς δηλώσεις θὰ δέχεται ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεώς μας κ. Μιχαὴλ Καλλιγέρης μετὰ τῆς γραμματέως Διδος Κ. Σπηλιώτη. Ὅσοι δηλώσουν, θὰ γράφονται σὲ κατάσταση μὲ σειρά προτεραιότητος.

β) Μετὰ τὴ δήλωση συμμετοχῆς θὰ καταβάλλεται ὁπωσδήποτε ὁλόκληρο τὸ ἀντίτιμο τῆς δαπάνης.

γ) Δηλώσεις συμμετοχῆς γίνονται δεκτὲς τὸ ἀργότερο μέχρι καὶ τῆς 11ης Ὀκτωβρίου. Καὶ τοῦτο γιὰτὶ εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ κλείσωμε τὸ Ξενοδοχεῖο ἔγκαιρα.

δ) Ἀκύρωση λόγῳ ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης μὴ συμμετοχῆς στὴν ἐκδρομὴ γίνεταί δεκτὴ μόνον ἐὰν δηλωθεῖ μέχρι τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου τὸ ἀργότερο. Δηλώσεις συμμετοχῆς ἀπὸ τὸ τηλέφωνο δὲ γίνονται δεκτὲς.

Ἀθήνα, Σεπτέμβριος 1980

